

Barraca de pedra seca del bosc de la Torre de la Pubilla (n. 7)

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Camí del bosc de la Torre de la Pubilla.
Alçada: 228

Coordenades:

Latitud: 41.41214
Longitud: 1.79212
UTM Est (X): 399050
UTM Nord (Y): 4585214

Classificació

Número de fitxa 08240 - 23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1863?, 1865?
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La paret exterior de ponent està parcialment esllavissada.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Wikipedra Codi: 29062
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08240A010000080000BH
Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Descripció

Construcció aixecada en pedra seca de planta circular aïllada d'uns 2 m. de diàmetre aproximadament. Actualment, es troba envoltada per la vegetació de l'entorn i amb una de les parets esllavissada.

La construcció és de la tipologia de sostre de falsa cúpula, habitual en aquestes edificacions que es forma per l'acostament de filades de pedra seca, sense cap mena de material d'unió. Els muntants de la porta (0,83 m d'alçada) estan fets amb pedres més o menys escairades de mides irregulars, i a la part superior de l'obertura hi ha una llinda plana (0,8 m), amb la inscripció d'una data gairebé il·legible, sobretot els dos últim dígit (1863?, 1865?).

Observacions:

Barraca inclosa a l'inventari col·laboratiu Wikipedra impulsat per l'Observatori del Paisatge de Catalunya (wikipedra.catpaisatge.net) amb el codi 29062. Autor: Jaume Rovira Colomer (Centre d'Estudis de Subirats). Data de registre: 28/12/2023.

La tècnica de construcció amb pedra seca, que inclou a més de les barraques, marges, cisternes, masos, pous, etc., va ser reconeguda l'any 2008 per la UNESCO com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat.

Història

Les barraques de pedra seca són un tipus de construcció tradicional comú a la Mediterrània, lligades plenament amb l'activitat agrària.

La seva edificació es realitza mitjançant la utilització de pedres de l'entorn (sovint la seva construcció serveix alhora per despedregar camps de conreu), sense la utilització de cap mena d'aglutinant o morter que les uneixi (s'uneixen "en sec"). La tècnica consisteix en anar sobreposant filades de pedres sense treballar o únicament retocant-les mínimament per millorar-ne l'encaix. Per realitzar la coberta sovint s'utilitza una falsa cúpula que consisteix en anar tancant les filades de pedres, creant cercles concèntrics de radi cada vegada més petit, fins tancar la coberta, que es remata amb una o diverses lloses. Sobre de la coberta de pedra s'hi disposa una capa de terra que sovint és fixada mitjançant la plantació de vegetals, principalment lliris (*Iris germanica*).

La funció d'aquestes construccions era tenir un lloc d'aixopluc per al pagès, i un espai on guardar les eines agrícoles.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[wikipedra](http://wikipedra.catpaisatge.net)

